

«Червоною задумливою лінією...» (1958)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Червоною задумливою лінією
У сизих вербах, в голубій імлі
В тонкій руці з прив'яленого лілією
Окреслилась ти на вечірнім тлі
Отих небес вечірніх з ластівками,
Димами з хат, і кропом у борщі,
І сонним сіном в лузі з будяками,
Де, мов живі, до ранку йшли кущі,
То кіньми, то людьми, то знову кіньми,
А то дивани темними... А то
Збігалися, немов чорти чи відьми,
І грали в піжмурки, і нявкали котом.
А світ стояв — не нявкав і не грався,
А світ стояв у синіх постолах,
Стояв в моїх очах і придивлявся,
Як саме світиться він, світ, в моїх очах.
І так усе... Задумливою лінією
Закреслилась ти в голубій імлі
В тонкій руці з прив'яленою лілією
На тлі очей моїх, на світу білім тлі.

1958

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/chervonoiu_zadumlyvoiu liniieiu